

Hala da Çocuk Kalabildiğim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 10 Şubat 2022

Uyku ile uyanıklık arası gördüğüm bir düşün telvesiydi iç sesim.

İçerlediğim dik yokuşlarda saklı bir bohça gibi
İçine düştüğüm vesvesenin öbür yakası
Göğün şah damarı iken Rabbime yakınlığım
Eşref saati olsa olsa her şiir
Darmaduman varlığımın yakarışı
Kordan hecelerle
Her ezanda yakınlaştığım tabiatı maneviyatın.

Göğsümde devasa bir yama
Yarıladığım ömrün hatırına
Her yara yârim ve seccadem
Kalp gözüme itibar eden kuşların
Varla yok arası nefes alışı
Ölümdü perdeleyen
Ömrümdü belki de
İçerlediğim gecenin yasında saklı ne çok hece
Kayıp giden yıldızın peçesi
Kaybolan hayatın son hatırası
Kaybettiğim her cephe...
Yaralı kurtulduğum diğer dünyanın çağrısı
Ben ki bilinmeze gebe
Ben ki bilindik olan tek gerçek Rabbin varlığı

Sözcükler aksansız
Sükûtu dileyen yaralı mizacım
Söylemlerin nazarında tutuklu kaldığım
Devasa aşkın her sızısı
Yüzüm dönük kubbeye
İçimden sızan dertlerin dermanı
Yine saklı O'nda
Sancılı bir ömür
Sarnıcı mevsimin
Sakince yaşamayı nasıl da dilemiştim oysa.

Dilemması varla yok arası mutluluk
Çeperinde yalnızlığın dilim alabildiğine tutuk
Bir rutinse gün
Bir redifse gece
Bir de iç içe geçen bunca hece
Nasıplendiğim aşkın kayrası
Aşikâr sevdiğim hayati
Aşikâr uzak kılındığım sonsuzluğun hicreti
Varsın inzivada geçsin ömür
Varsın sarmalında hüznün
Başım değsin arşa
Söylemlerin nazarında müşfik Rabbim
Çağlayan sözcüklerin ansızın
Vedası bin bir eda ile s/üzülen kalbin
Nakarati adeta.

Nabzını alamadığım gönlün
Yanık sesinde türkülerin
Güme giden gençliğim
Hala da çocuk kalabildiğim
Yoksa nasıl gülerdi yüzüm?

Azap kuşları
Azat olamadığım şu mahzenin kilitli kapısı
Tıpkı neşreden umut gibi
Yüreğın gümbürtüsü çıkmışken arşı alaya
Öykündüğüm sadece dünüm
Öldürdüğüm günün feryadı
Kulağıma da küpe bir ömrün öğretisi.

Bir fısıltı babında çınlatan kulaklarımı
Sevginin umuda eşlik eden mizacı
İnancın her katresi ile süzüldüğüm bir minval
Varsın en tepeye dokunsun özlem
Varsın başa sardığım kadar ömrü
Sefasını süreyim bilinmez
O muteber çağrı ki;
Yalnızlığın hazır ola verdiği her selam

Tutuřan yrekteŒ arda kalan...